

»DOMOVINA

NIMA MEJA«

STR. 3

NA PRAUŠKI

V VÁCI

STR. 4

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 26. avgusta 2010 ☀ Leto XX, št. 34

Veški den na Gorenjom Seniki

Lokalna samouprava (helyi önkormányzat) na Gorenjom Seniki je 22. avgusta pripravila programe večnega dneva. Nejsi si lagvo mislili, vej pa zavolo toga, ka je 20. avgustuš svetek bijo, smo meli tri dni fraj. Zatok je dosta nekdenesnji Gorenjesenčarov z držinami vred domau prišlo v ves.

Program se je začno v desetoj vöri s sveto mešo. Cerkev sv. Janeza Krstnika se je lepau napunila. Tau, ka zdaj ne moremo čakati mešo v domanjoj slovenskoj rejči, smo vedli, ka je gospaud Tibor Tóth pred dobrimi trejmi kedni prišo v ves, pa telko časa ma je nej dojšlo, ka bi se navčo cejli obred. Tak je slovenski biu začetek obreda pa Očenaš. Vsigdar sam zatok rada ojdla na Gorenji Senik v cerkev, ka se mi je vidlo, kak lepau spejva slovenske svete pesmi cerkveni zbor. Dapa tauga je zdaj tō menje bilau, ka je kantor tō nej tisti biu, steri se je že dobro navčo mešni obred pa pesmi tō. Vü-pamo, ka je tau samo začasno (ideiglensesen) tak.

Po meši smo šli taprejk v velki šator, steroga je samouprava dala postaviti na športnom igrišči. Mislila sam si, na, vej zdaj v kulturnom programi Gorenjesenčarge pokažejo, ka znajo. Že samo zatok tō, ka so njini mlajši tō domau prišli pa kakšni znanci tō. Dapa vujznili smo se kak Talanin pes, steri je mislo, ka žujco gej, dapa

Domanji lidgé v šatori med kulturnim programom

Varaška skupina »Rožmaring«

samo led je lizo. Vidli smo vogske plese, španjolske plese, moderne plese... Vse smo vidli, dapa nej enoga slovenskoga plesa, nej ene slovenske pesmi nej bilau.

Gorenji Senik je največša slovenska ves v Porabji, lidgé v tauj vesi ešče najbolje slovenski gučijo, ešče srednja generacija tō pa mladi tō. Pa kak največša ves, ma najbogatejšo kulturno življenje. Ma mešani pevski zbor, steri že 70 lejt spejva, ma folklorno skupino, ma ljudske pevce... Mlajši v šauli tō majo skupine, so med mladimi takši muzikanti, steri bi tō leko zašpilali na odri... Če bi žüpan Gabor Ropoš nej slovenski pozdravo lidi, če bi mlada leranca Beata Bajzek nej v baudvaujoj geziki povezovala program, bi po programi sodeč mirne düše leko mislila, ka sam v kakšno vogsro ves prišla. Ne razmejte me naaupek, ne šimfam tiste steri so gorstaupili. Nej plesno skupino Rozmaring, stera je svoje vogske pa španjolske plese lepau zaplesala, nej Seničke veteranke, stera kak mlade dekile rade plešejo na moderno muziko. Samo tau bi se nej smelo zgoditi, ka v največšoj porabskoj slovenskoj vesi ena domanja skupina ne staupi gor, nejga v programi nikše slovenske točke. Ranč naaupek bi moglo biti. Med dostimi slovenskimi skupinami bi leko bila ena vogska.

M. Sukič

PANONSKI LETOPIS 2010: VEDNO MANJ SLOVENSКИH AVTORJEV

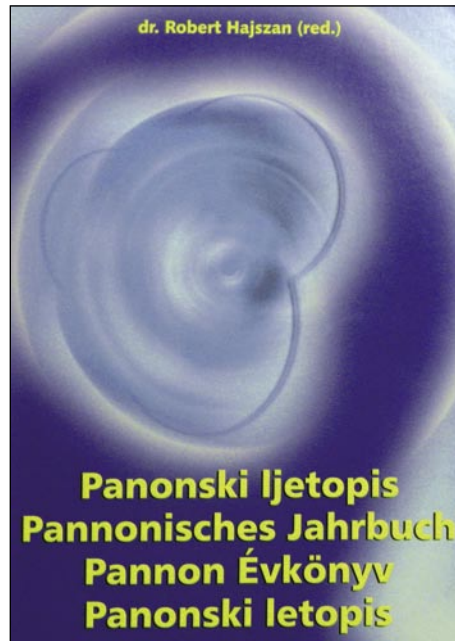
Izšel je *Panonski letopis 2010*, stalna publikacija Panonskega inštituta v Pinokovcu/Güttenbachu na Gradiščanskem. Zbornik, ki ga ureja Robert Hajszan, na 520 straneh, v gradiščansko hrvaškem, hrvaškem, nemškem, madžarskem in slovenskem jeziku, prinaša članke iz kulture, zgodovine, športa in drugih področij. Objavljene so tudi številne fotografije, reprodukcije likovnih del in pesmi. *Panonski letopis* ali zbornik je edinstvena publikacija v evropskem prostoru, kajti že sedemnajst let načrtno goji sodelovanje med štirimi državami, Avstrijo, Hrvaško, Madžarsko in Slovenijo. Zastopanost avtorjev v zborniku je iz leta v leto različna, vendar z izkušnjo urednika, da se mora posebej potruditi za sodelavce iz severovzhodne Slovenije in Porabja. Ob gradiščansko hrvaških in hrvaških avtorjih so običajno, tudi v letniku 2010, številčno močno zastopani prispevki iz Madžarske, medtem ko je slovenskih zopet malo, manj kot v letniku 2009. Že ob lanskem zborniku sem napisal dobronameren namig uredniku Robertu Hajszanu, naj poskusi najti stalnega zunanjšega sodelavca – redaktorja, ki bi se lotil dogovorov s potencialnimi avtorji v Sloveniji, denimo na mariborski Univerzi in tudi v drugih okoljih, kot so Pokrajinski muzej v Murski Soboti, Galerija; med pisatelji in še kje. Če pišemo avtorji za *Panonski zbornik* zaradi dobrih odnosov z urednikom zbornika ali zato, ker želimo, da se nekaj ohrani in dokumentira, bi moral dobiti redaktor povrnjene materialne stroške, brez katerih se ni mogoče dogovarjati s potencialnimi avtorji oziroma pisci, ki imajo ali bi imeli kaj povedati bralcem *Panonskega zbornika*. Od začetkov izhajanja pred sedemnajstimi leti,

ko se je s sodelavci uspešno dogovarjal pokojni dr. Vanek Šiftar, so se razmere spremenile tudi v Sloveniji, manj je sposobnih izobražencev, ki bi lahko ob svojem delu in v svojem poklicnem okolju skrbeli še za organizacijo sodelovanja v *Panonskem zborniku*.

»Ker se je urednik v delovnem letu 2009/2010 udeležil nekaj kongresov, simpozijev in srečanj, smo namenili relativno dosti prostora tem d o g o d k o m. Tudi fotografije so v glavnem s teh srečanj. Izpostaviti moramo tri take dogodke: veličasten dogodek v sombotelskem muzeju Sava-

ria, kjer je bila proslava 10. obletnice založbe *Croatica*, znanstveni simpozij 400 let Hrvatov na Dunaju in kongres germanistov, na katerem je imel urednik referat o jezikih v panonskem prostoru,« je zapisano v predgovoru *Panonskega zbornika 2010*, v katerem je prvi uvodničar Hans Niessl, deželni glavar Gradiščanske, ki zlasti poudarja pomen obletnic, o katerih piše zbornik. *Prvi razdelek* je posvečen obletnicam znanih osebnosti. Med njimi so 210-letnica rojstva pesnika dr. Franceta Prešerna; 200-letnica rojstva Stanka Vraza, Slovenca, ki je pisal v hrvaškem jeziku; 160-letnica rojstva Mateja Meršiča Miloradića, utemeljitelja gradiščanskohrvaške književnosti; Ignaca Horvata, začetnika gradiščanskohrvaške proze; 100-letnica izhajanja *Naših novin*, sedanjih *Hrvatskih novin*, odličnega manjšinskega tednika; 50-letnica

škofije Železno, ki jo vodi gradiščanski Hrvat, škof Egidije Živković; 15-letnica smrti ddr. Štefana Lászla, prvega škofa škofije Železno in ravno tako pripadnika hrvaške manjšine in na koncu 5. obletnica smrti dr. Marina Mandiča, zadnjega generalnega sekre-

tarja Demokratične zveze južnih Slovanov, v katero so bili vključeni tudi Slovenci na Madžarskem.

Obletnicam podoben je tudi drugi del, Panonske biografije. Med njimi o admiralu in politiku Miklósu Horthyju, ki je poskušal spremeniti *Trianonsko pogodbo*, s katero je Madžarska zgubila veliko prebivalcev in ozemlja, sodeloval je tudi s Hitlerjem; o slovenskem slikarju in grafiku Božidarju Jakcu, slikarju Richardu Jakopiču, škofu Antonu Jegliču, pisatelju Móru Jókaiju in drugih. *V tretjem razdelku* so teksti Djure Frankovića, ki med drugim piše tudi o 80-letnici Ernőja Eperjessyja, tudi s Porabjem povezanega etnologa. Likovna priloga je na temo »slamarica« iz vojvodinskega Tavankuta; o teatrologiji razmišlja Frana Marija Vranković. Strani iz Slovenije se začnejo s prispevkom, objavljenem v Porabju ob 95-letnici akademika dr.

Antona Vratuše, *Ko je kmetič v višje šole šel*; pa o akademiku dr. Milku Matičetovu in dr. Zmagi Kumer ter zapis Franca Kuzmiča ob 210-letnici rojstva narodnega buditelja med štajerskimi Slovenci, nabožnega pisatelja in zgodovinarja Antona Krempla. Nekaj strani zbornika je namenjeno mladim in športu, sledi najobsežnejši del Zgodovina – Kultura in litratura. Tu je obsežen zapis s številnimi fotografijami s sombotelske prireditve ob 10. obletnici založbe *Croatica*; prispevek o Slovensko-madžarsko-hrvaški zgodovinski trienali, kjer so tudi anketna vprašanja o »skupnem panonskem življenjskem prostoru«; v nadaljevanju so jezikovni prispevki, sledijo ocene knjig, brošur in znanstvenih del, denimo pesniške zbirke *Če nisi tu* novinarske kolegice Timee Horvat iz Petrovega sela in predstavitev letnega almanaha štajerskih Slovencev *Signal*. Peter Paul Wiplinger v posebnem poglavju piše o avstrijskem pesniku Fritzu/Fridericku Braininu in drugih literatih in celo o koroških partizanih. V Čestitkah in akademskih novostih je na prvem mestu akademik dr. Anton Vratuša, nato čestitka ob 75. obletnici prekmurske-

mu ekonomistu, že umrlemu (kar je avtor spregledal) dr. Otu Norčiču, direktorju Pokrajinske in študijske knjižnice Jožetu Vugrincu ob 65-letnici, Ernestu Bariću, profesorju in ravnatelju hrvaškega Znanstvenega zavoda na Madžarskem in Petru Tyranu, dolgoletnemu odgovornemu uredniku tednika *Hrvatske novine*. Uredništvo se spomni tudi umrlih, med katerimi sta bila urednik, lektor in korektor Panonskega zbornika Tome Schneider in doslej najbolj prepoznaven gradiščanski deželni glavar Theodor Kery, ki si je v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja prizadeval za sodelovanje v panonskem prostoru. Tedaj so se začela srečanja panonskih pravnikov, mednarodni kulturno-zgodovinski simpozij Modinci – oboje se je obdržalo do sedaj, medtem ko je mednarodna likovna razstava Pannonia, ravno tako nastala v tistih časih, žal ugasnila. Zadnje strani so, kot je to že običaj, namenjene poeziji, tokrat z obsežnejšo predstavitevijo Djusa Šimara Pužarova (1949–1994), ki je živel v Pécsu na Madžarskem.

Ernest Ružič

Ne pozabite pogledniti!

Vpogled - magazin Porabja

Bepillantó -

A Rába-vidék magazinja

Na ogled je vsakši torek ob

18.30 vōri na Gotthárd TV

Ponovitvi: ob petkaj ob 20. vōri,

ob nedelaj v 13.30 vōri

Slovenec iz Amerike, August Božidar Pust, na monoštrski likovni koloniji

»Domovina nima meja«

»Zdaj sem prvič v Porabju in moram povedati, da neizmerno uživam,« mi je povedal z nasmehom na obrazu August Božidar Pust, ko sem ga že proti koncu likovne kolonije v Monoštru obiskala v njegovem priložnostnem ateljeju, kjer mi je s ponosom pokazal, kaj vse je ustvaril v desetih dneh.

»Ko sem prestopil trojno mejo, ki je nekoč bila, sem se odločil, da bom naredil skice Porabja, in sicer na temo, da domovina nima meja. Pokrajino sem razdelil na štiri dele, in to v belem okvirju, ki ponazarja, da domovina res nima meja,« mi je pokazal sliko na stojalu. Na manjših slikah pa je ovekovečil nekaj porabskih motivov, recimo monoštrsko cesto, v ozadju z značilno baročno cerkvijo, kolovoz v gozdu, ki vodi do tromeje, pot čez gozd in polja v Monošter...

August Božidar Pust se je rodil pred sedemdesetimi leti v Ljubljani, že petdeset let živi v Združenih državah Amerike, v mestu Cleveland, je diplomirani grafični oblikovalec in ilustrator. Po ameriško povedano je naredil dve karieri. Strokovno kariero kot menedžer, urednik in umetnostni direktor v tiskarsko založniškem sektorju. In kariero na področju civilne družbe, kajti trideset let je služboval na področju mednarodnega sodelovanja in dela med večkulturnimi in etničnimi skupinami Amerike. Postal je priznani diplomat civilne družbe v mednarodnih programih.

Na vprašanje, kako je prišel v ZDA, mi je povedal, da se za to pravzaprav mora zahvaliti svojim madžarskim prijateljem. »Po nesrečni revoluciji na Madžarskem so prihajali študentje ravno čez te meje v Gradec v Avstrijo in tudi v bivšo Jugos-

lavijo. Tako smo spoznali nekaj mladih študentov in dijakov in smo naredili »študentski klub«. Madžari so bili izredno brihtni

August Božidar Pust

in talentirani, vsi so odšli v Ameriko. Ko so dobili študentske stipendije na ameriških univerzah, so tudi meni pokazali pot, kam lahko mlada študentarija gre. Takrat

Med ustvarjanjem v Slovenskem domu

sem zaprosil za vizo kot študent-obiskovalec.«

Skoraj vsak Slovenec ima v Ameriki neko »žlahto«, ali je to kakšen bratranec, starejša teta, tako je tudi on našel sorodnike, ki so mu pomagali, ali kakor on reče, ga sponzorirali, da je končal študij grafičnega oblikovalca. Po zaposlitvi je podjetje, pri

katerem je delal, zaprosilo ameriške oblasti, naj lahko ostane v ZDA kot neke vrste specialist.

Od začetka pa se je vključeval tudi v delo t a m k a j š n je slovenske skupnosti, pomagal pri prireditvah. Tako je spoznal tudi svojo soprogo, Slavico Zupančič iz Trebnjega. »Tudi stara mama me je obražala,« se je smejal in je nadaljeval. »Poročila sva se, dobila hčerki-co Adrijano, ki je končala vse slovenske šole. Smo jo poslali

tudi v Ljubljano v šolo, da je potem postala ljubljanska najstnica.«

• Cleveland je znano slovensko središče v ZDA. Kako močna je bila in kako močna

je zdaj slovenska skupnost?

»Cleveland se je zmeraj štel kot drugo ali tretje največje slovensko mesto na svetu. Slovenci so prihajali v dveh valih na začetku prejšnjega stoletja, nakar se je izseljevanje malo zaustavilo. Po drugi svetovni vojni so prišli politični begunci, ki so poživili skup-

nost in tudi jezik dvignili na višjo raven. Naredili smo tudi slovenski muzej in arhiv. Družine lahko iščejo svoje korenine tako v Ameriki kot v Sloveniji. Se pa pozna, da drugi, tretji in četrti rod ima manj časa za slovenske stvari. Posebej mladina, ki se je vrgla v svoje poklice, mora skrbeti za svojo kariero. Pridemo skupaj za velike praznike, za dan kulture itd.«

• Prav ta skupnost je veliko naredila za priznanje samostojne Slovenije.

»Pravtakrat sem bil na pravem položaju. Po strokovni karieri sem se lotil tudi državne službe. Moj dober prijatelj Voinovich, takratni župan Clevelanda, zdaj znani senator, se je takrat odločil, da bi se bilo dobro povezati tudi z vzhodno Evropo, ker se kaže, da se bo tam nekaj spremenilo. Ko sem delal v kabinetu župana kot njegov asistent (1985-1991) so se dogajale velike stvari, razpadle so Sovjetska zveza, Češkoslovaška in tudi Jugoslavija. Takoj smo organizirali solidarnostno akcijo 'Za svobodo zaslužjenih narodov'. Ko je Voinovich postal guverner države, me je povabil, naj pridem delat za državo Ohio (1991-2002). To je močna država z 12 milijoni prebivalcev. Zato smo lahko pritiskali na Belo hišo in kongres, naj priznata neodvisno Slovenijo.«

Slovenija se je gospodu Pustu za njegova prizadevanja zahvalila s Častnim znakom svobode Republike Slovenije, ki ga je prejel leta 2002. Ko so ga obvestili, da ga bo dobil na slovenskem veleposlaništvu v Wasingtonu, je rekel, da ga mora dobiti v Sloveniji, v Ljubljani. Tako mu ga je izročil predsednik države Milan Kučan.

Božidar Pust je zelo ponosen še na eno svojih priznanj. Leta 2008 je prejel Častno medalijo Ellis Island in je zapisan kot pomembna oseba ZDA v 21. stoletju. Kot je sam povedal, to je najvišje ameriško priznanje, ki ga posameznik, ki dela na področju ameriških etničnih skupin, večkulturnosti in mednarodnih odnosov, lahko prejme.

Na vprašanje, kako je izvedel za likovno kolonijo v Monoštru, je povedal, da mu je bila sreča naklonjena. »Prvič sem zvedel zanjo pred dve-ma letoma. Bil sem v Ljubljani na Vseslovenskem srečanju. Izbrali so me za ključnega govornika. Govoril sem o vprašanju, kaj lahko posameznik naredi za domovino. Tam sem prišel v stik z zastopniki iz Porabja. Že takrat se mi je porodila ideja, da bom obiskal to pokrajino. Čudno, bil sem že na Primorskem, na Hrvaškem, prepotoval uso Koroško, na tem koncu pa nikoli. In potem slišim od mojega novega prijatelja Jurčeka Žmauca, ki je zdaj generalni konzul v Clevelandu, da dobro pozna ta vaš konec. Odločil sem se, se priporočil za kolonijo in po dveh dneh vožnje iz Clevelanda sem prišel v Porabje. Sem hvaležen organizatorjem, ker ne samo da sem spoznal pokrajino, zgodovino, okolje, ampak dobil sem tudi nove prijatelje.«

Agust Božidar Pust je organizatorjem in udeležencem kolonije obljubil, da si bo prizadeval, da bi se del zbirke, ki je nastala na devetih mednarodnih likovnih kolonijah v Monoštru, predstavil tudi v ZDA, predvsem v okoljih, kjer živijo potomci porabskih imigrantov.

Marijana Sukič

OD SLOVENIJE...

Türk in Pahor prišla v Črenšovce
V Črenšovcih je bila proslava ob 17. avgustu, prazniku združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom, v spomin na dan, ko je vojaška oblast, potem ko je jugoslovanska vojska leta 1919 zasedla Prekmurje, upravljanje nad njim predala civilni oblasti. Slovesnosti sta se udeležila tudi predsednika države in vlade, Danilo Türk in Borut Pahor. Slavnostni govornik, črenšovski župan Anton Törnar, je med drugim dejal, da zavedni prekmurški človek svoje jezikovne in s tem tudi narodne pripadnosti ni nikoli pozabil, se ji ni odtujil in ga pri tem tudi ni mogel nihče streti. Po Törnarju so Prekmurci poseben fenomen, ki se jim je kruh pod različnimi oblastmi vedno rezal »bolj na tanko kot na debelo - in kaže, da je tako še danes -, še vedno tu, jasno opredeljeni, h komu in kam sodimo v narodnostnem, jezikovnem in nasploh kulturnem pomenu.« V Črenšovcih tamkajšnje kulturno društvo pripravlja občinske proslave vsako leto, ker pa zaradi varčevanja državne proslave letos ni bilo, je zadnja izzvenela kot osrednja v pokrajini in državi.

Na Koroškem več kot tisoč delavcev na cesti

Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu je objavilo sklep o začetku stečajnega postopka nad družbama Prevent Global in Prevent avtomobilski deli. Pred dnevi so 1.260 zaposlenim začeli izročati odpovedi o prekinitvi zaposlitvenih pogodb. Potem ko se je v reševanje stanja v Preventu aktivno vključila vlada in je med interesenti za nadaljevanje proizvodnje v Preventu kot najboljšega ponudnika izpostavila Boxmark Leather, sta se stečajna upravitelja srečala z vodstvom te družbe in njegove načrte načelno podprla. Opuščenim delavcem so pomoč začele nuditi vladne in humanitarne organizacije, slovenjegraški mestni svet pa je podprl delni rebalans proračuna, s katerim je namenil dodatnih 45.000 evrov za enkratne denarne pomoči občanom, ki so zaradi stečaja Preventovih družb ostali brez zaposlitve.

Na prauški v Váci

Slovensko društvo v Budimpešti je letos že tretjič bilau na prauški v Váci pri kanoniki, gospaudi Zavci. Gospaud Jožef Zavec je naš rojak z Gorenjoga Senika.

Tak ka 15. avgustuša, na vólko mešo (vnebovzetje Marije), smo se napautili na tau prauško. Vólka meša, te lejpi Marijin svetek, je letos ranč na nedelo spadno. Vrejmen

vse slovenstvo. Potejm smo se malo pogučavali, gospaud Zavec nam je dosta vse pravo od cerkvi, gde smo bili. Cerkev zatok pravijo, ka cerkev »Belih«, ka so dominikanci

Mi smo gospaudi Zavci tö povedali, ka delamo, kakšne načrte mamó. Ešče tau leto oktobra mo svetili 20-letnico našoga društva, gospauda Zavca smo tö pozvali, samo žau, ne morejo pridti, ka sploj dosta dela majo.

Po dobrom obedi smo šli v püšpekovo cerkev. Tü smo spoznali zgodovino cerkve pa delo gospauda Zavca na püšpekiji, steri je 34 lejt dugo že več püšpekov vözaslúžo. Šetali smo se malo po varaši, bili smo pri Donavi tö. Gospaud Zavec nas je pozvau na faro, gde smo se malo osvežili z dobrim vinom pa sokom. Pá smo gunčali o tom, kak je bilau, gda smo mladi bili, bile so med nami takšne seničke ženske, stere so z gospaudom v šaulo oj dle. Zmejs smo spejvali Marijine pesmi tö.

Lepau smo se meli na prauški, molili smo pa se veselili tö, spominjali smo se stari časov. Čajt je odišo, mogli smo se nazaj pelati v Budimpešto. Iz srca se zahvalimo gospaudi Zavci, ka so nas pozvali, ka so nam tak lepau vse taprajli. Človek kamakoli pride, rad je

Pred »bejlo cerkvijo« z gospaudom kanonikom Jožefom Zavcom

Tak smo vküper prišli, gda je ešče gospaud mladi bijo, je tö k nam odo v društvo, zato ka k nam odijo Slovenci iz okolice Budimpešte tö. Če pa človek starejši grata, dobi več

je nej bilau najbaukšo. Kak smo se pelali prauti Váci, smo že črne oblake vidli, na srečo smo že v cerkvi bili, gda se je dež začno lejvati. Gda smo ta prišli, nas je že

se prišli l. 1699, nosili so bejli gvant pa jim je te lüstvo tak zmisliło. Tau leto so že začnili zidati cerkev, večkrat so tak njali pa končno so zgotavili l. 1766. Posvečali so jo l.

Pri prečiščavanji

dela pa funkcij, pa te že malo cajta ma. Gospaud Zavec je 34 lejt bijo na škofiji, tau je dugi čajt. Zdaj je župnik v cerkvi »Belih«. Gda smo se na Gorenjom Seniki srečali na Kúharjevi obletnici, nas je pá pozvau v Vác. Mi smo tau z veseljem sprejeli.

gospaud Zavec čako pred cerkvijov, smo se pozdravili in veselili, ka mo leko cejli den vküper. Najprvin smo šli k meši. Sploj lejpa meša pa predga je bila od Marije pa o tom vólkom svetki. Na konci meše smo molili slovenski pa vogrski za naše pokojne in za

Pogostitev na farofi

1756. Leta 1774 sta tören pa streja dola zgorejla. Nazaj so jo napravili l. 1782. Cerkev zdaj majo piaristi in je župnijska cerkev v varaši. Devetdesetoga leta so jo znautra popravili, zvüna pa l. 2006 pa l. 2007, tak ka zdaj sploj lepau vögleda.

vküper s tistimi, s sterimi ma edne korenje, tau je pri nas slovenstvo, materni dzejik, steri nas itak vküp drži, kakoli smo daleč od rojstnoga kraja, Porabja.

Irena Pavlič
predsednica društva

Dragica Gašpar

Narečje je bilo izven mojega sveta

Med peščico mladih Porabskih Slovencev, ki so se odločili za študij v Sloveniji, je tudi Dragica Gašpar. Pred kratkim je v okviru bolonjskega študijskega programa mednarodnega posredovanja, in sicer na smeri prevajalski študij slovenščina-angleščina-nemščina, diplomirala na ljubljanski Filozofski fakulteti.

»Študij je bil zelo zanimiv, točno to, kar sem pravzaprav pričakovala, saj so me jeziki vedno zanimali,« je začela pripovedovati mlada Monoštrčanka in dodala: »Če sem popol-

Mlada diplomantka
Dragica Gašpar

noma iskrena, moram priznati, da sem pogrešala več takšnih predmetov, ki pomagajo, da znamo jezike boljše, malo več teorije pri prevajanju. Sicer pa je bil študij nasploh dober in koristen, tako da ga vsem priporočam.«

Vedno poudarjamo, da več jezikov znaš, več veljaš. Dragica upa, da bo lahko z znanjem angleškega, nemškega, slovenskega in madžarskega jezika kmalu našla službo v domačem kraju oziroma v njegovi bližini. »Ponudbe za delo sem sicer že dobila, ampak potem ni prišlo do dokončnega dogovora, upam pa, da bo prišla še kakšna. Seveda bi najraje prevajala, saj sem zato tudi študirala, dosedanje ponudbe pa niso bile za prevajanje, ampak bi morala delati nekaj drugega, sicer povezano z jeziki.«

Zanimiva je dokaj obširna diplomatska naloga, v kateri se je ukvarjala z razliko med generacijami v Porabju glede narodnostne identitete. »Želela sem pokazati, kakšno narodnostno identiteto imajo starejši, na primer generacija mojih staršev oziroma starih staršev in moja generacija ter še mlajši. Mislim, da mi je to uspelo,« pove Dragica, ki je ugotovila tisto, kar je v bistvu pričakovala, in sicer da imajo starejši še zelo močno slo-

vensko narodnostno zavest, mladi pa le-te nimajo več. Tudi vse to, kar se je pozitivnega zgodilo v zadnjih letih, predvsem odprtje meja, ni imelo veliko pozitivnega učinka.

»Ne samo, da to ne vpliva pozitivno, kvečjemu obratno, situacija se je zaradi tega še poslabšala. Moja raziskava, ki sem jo pripravila v okviru naloge, je pokazala, da vse te prednosti, ki jih prinaša današnji čas, tudi odprta meja, in vse druge priložnosti, bolj negativno kot pozitivno vplivajo na slovensko narodnostno zavest.«

Mlada Porabka nima veliko upanja, da bi se dalo kaj spremeniti, saj tudi sama opaža, da je velik problem v tem, da starejši govorijo narečje, mladi pa slovenski knjižni jezik, in čeprav oboji govorijo slovensko, se v bistvu ne razumejo. »To je bil tudi eden od motivov, da sem si izbrala to temo za svojo diplomsko nalogo, saj se s tem vprašanjem tudi sama precej ukvarjam. Moti me, da tudi sama ne znam narečja, zadnje čase vedno več razumem, ampak govoriti ga še vedno ne znam in ga najbrž tudi nikoli ne bom. Manjka mi občutek za glasoslovje, torej kako izgovarjati določene besede. Čeprav jih razumem in jih imam v ušesih, jih uporabljati v govoru ne bi mogla.«

Sogovornica meni, da se zdaj več ne da veliko storiti, ne pri njej in ne pri sovrstnikih oziroma današnji mladi generaciji, ki so jo že vzgajali starši, ki so govorili več ali manj le madžarsko. »Enkrat se je zgodila ta prelomna točka, ko so starši svoje otroke nehali učiti narečja, zato ga je zdaj težko spet uporabljati v vsakodnevem sporazumevanju, to je po mojem tudi največja težava v Porabju. Veliko se sicer razpravlja o tem, govori se o naših koreninah, zame pa je to vse le teorija. Odraščala sem v Monoštru, v madžarskem okolju, narečje sem vedno slišala v družini, ampak vedno, ko so se starejši člani družine ali pa sorodniki bodisi na Gornjem Seniku ali v Sakalovcih pogovarjali, sama nikoli nisem govorila oziroma z menoj nikoli niso govorili v narečju, zato je to ostalo izven mojega sveta,« je po svoje z obžalovanjem na koncu pogovora ugotovila Dragica Gašpar.

Silva Eöry

Pismo iz Sobotne

Grbanjova župa

Kak prvo, moram na ves glas vözglasiti! Moram vözglasiti, ka je mesau nej več nika vrejčno! Vörvlite mi, ka nej! Pri nas je gratala takša velka manija za grbanjami, ka je tau svejt eške nej vido. Samo eške grbanji, grbanji pa samo grbanji. Kak bi samo tau na taum svejti za gesti bilau pa nika drugo nej.

V krčmej, kama mam šegau oditi, se več nika od politike pa od fusbala ne pogučava. Samo se od toga guči, sto je vekše pa steri je več grbanjov najšo.

»Na enom mesti sam si petdvajsti najšo. Pa eden je biu lepši od drugoga. Pa eden je biu vekši od drugoga. Pa eden je ne emo nej ednoga črva nut v sebi,« se je glaslo možakar, samo naj ga čuje cejla krčma pa cejli svejt.

»Aja, tau je nika nej! Ge sam ji v enom mesti najšo telko, ka mi je košar mali biu. Sam mogo domau po vekši košar. Pa sam obadva napuno. Nej mi trbej vörvati, depa eške ji je za eden košar ostanolo. Na drugi den sam mogo nazaj priti, telko ji je bilau,« je drugi tak na glas potegno, ka so skur začnole glažojne v oknaj cingati.

Pa so po tejm začnoli vsi vkriž larmati, kelko grbanjov je stoj najšo. Ge sam pa tiüma biu. Samo sam piu svoj špricer pa sam tiüma biu. Dokejč so se nej vözlarmali. Pa je je krčmar Pipi dun pito, kak je z meuv. Me je pito, kelko sam ji ge najšo. Pa sam po istini pravo, ka samo eno štiri ali pet. Ge ne vejim, ka so si brodili od mene. Depa gledali so me, kak bi nej biu s toga svejta. Vejn bi mogo »po istini« prajti, ka na eden den najdem kakši tresti kil grbanjov pa bi vse vredi bilau.

Doma so tö samo grbanji tisti, ka so nika vrejdi. Moja tašča Regina, trno čedna ženska, vej od nji vse pa eške več ka vse.

»Od sausedovoga sina žene bratov oča je eto telko grbanjov domau prineso, ka so je eden den pa edno nouč pucali pa raznok rezali. Telko so je meli, ka so je nej meli mesta sišiti. Eške so je mogli k sausedi na dvor nesti,« je tumačila pa me gledala, kak bi njoj kaj lagvoga napravo. »Ti, ti pa nika!? Tisti pet srmačekov si domau prineso pa tau je vse. Ka do pa lidgé od nas gučali kaulikvrat!?« me je na rejđ gemala.

Rejsan mi je že vse vküper više prišlo! Ranč sam nika nej brodo pa sam že vedo, ka moram napraviti. Vzeu sam vse košare pa cejkere, ka sam je doma najšo. V krčmej sam pito, če stoj dé z meuv grbanje brat. Kak so se smedjali iz mene! Ka do pa uni ojdli za meuv, če pa nika poštenoga ne najdem. Dobro, sam pravo, pa dem sam. Večer, že je skur nauč bila, sam se stavo v krčmej. Gor sam naraučo, ka stoj pije. Mogo sam njim vöovaditi, ka zatoga volo plačam pijačo, ka sam rejsan nejnornalno dosta grbanjov najšo. Nej so mi vörvali. Gor sam oudpro auto. Edni so nejmi ostanoli, drugim je gezik vö iz lamp pogledno, tretji so trpetati začnoli. Vse košare pa vsi cejkeri so bili do vreja puni grbanjov. Če ji je nej bilau eno petdeset kil, je nej ene kile bilau.

»Pa, pa, pa na sterom, sterom, me-me-me-sti si je najšo, najšo, najšo?« se je trauso krčmar Pipi.

»Tau se dun vö ne ovadi,« sam je tam njau, naj si brodijo od mene pa naj so nevoškene ta do mejseca pa nazaj.

Po tejm sam se odpelo k mojomi dobromi poznanci, ka na črno grbanje küpvüle. Nazaj sam njemi dau tiste grbanje, ka mi ji je na pausado dau. Vaj, kak sva se smedjala. Pa mi je zatoga volo šenki ta dau eno pet kil najlepši grbanjov. Pokazo sam je mojoj tašči Regini, trno čednoj ženski.

»Na, nika si dun domau prineso. Depa od tretjoga souseđa čerke moža matere drugi mauž, ji je dosta več domau prineso,« mi je zabrüsila.

Na, zdaj pa te srečen boj!

Miki

... DO MADŽARSKE

20. avgusta ni bilo državnih priznanj in nagrad

Po ustaljeni navadi so se na Madžarskem ob 20. avgustu, madžarskem državnem prazniku, predajala najvišja vladna priznanja za dosežke na področju kulture, umetnosti in znanosti. Letos podelitve v madžarskem parlamentu ni bilo, kajti, kot je povedala tiskovna predstavница vlade, vlada ni imela časa, da bi temeljito preučila predloge. Omenjena priznanja in nagrade bo vlada podelila ob 23. oktobru, obletnici revolucije leta 1956.

Državni praznik v znamenju dobrodelnosti in složnosti

Praznovanje letošnjega državnega praznika, 20. avgusta, dneva sv. Štefana, ustanovitelja madžarske države, je potekalo veliko skromnejše kot prejšnja leta. Tudi že tradicionalni veličastni ognjemet je bil skromnejši in krajši. Udeležence pa je čakalo veliko manjših, družinskih kulturnih in gastronomskih programov. Sredstva, ki jih je vlada privarčevala na ta način, je namenila prizadetim v spomladanskih poplavah. Njim so lahko pomagali tudi posamezniki, za 200 forintov so lahko kupili sveče, ki so jih prižgali ob 20. avgustu, 5 minut pred začetkom ognjemeta. Večji del tako pridobljenih sredstev bo namenjen ljudem v stiski.

Monoštrska občina bo prodala mestno televizijo

Monoštrska televizija, ki je v odstotni lasti mestne občine, je v posebnem položaju, kajti občina kot lastnik že od leta 2007 ne podpira te inštitucije. Kljub temu imajo pisani program in tudi lastno produkcijo, kajti televizija je tudi kabelski operater, ima več kot 3000 naročnikov od Gornjega Senika do Rábagyarmata. Ta paket bo prodala občina, ki ima 470 milijonov forintov proračunskega primanjkljaja. Kljub temu da je ekspert predlagal prodajno ceno 160 milijonov forintov, so se svetniki odločili za 250 milijonov. Rok za vložitev natečajev je 1. september, samouprava se bo o novem lastniku odločila na prvem jesenskem zasedanju.

»Če začnejo igrati, name te že peté srbijo«

Človek dosta vse leko erba od starišov, edni pejnaze, drugi gazdijo, tretji firmo, djestejo pa taši, šteri koražno volau. Leko si zdaj zmišlavamo, stera je največša vrejdnost, šteri zopojdi najbavkše. Dja tak mislim, ka vse, ka se kauli pejnez vrti, si leko spraviš, če fejst škeš ali če srečo maš. Dapa tau, ka si vsigdar veseli pa dobro volo maš, na tau se moraš naroditi. Kak je baukše živeti, brezi pejnez ali brezi koražnosti, od tauga se odlauče vi. *Djauski Margit* zdaj v Varaši živejo, dapa ovak so oni iz Andovec. Gdakoli mamu kakšno prireditev v Andovci, oni so vsigdar paulek. Najbola je pa tau veseli, gda muzikanti začnejo igrati, oni pa leko plešejo.

• *Tetica Margit, vi ste vsigdar tak radi plesali?*

»Dja sem vsigdar spoj rada plesala. Kamakoli sem ušla, gda so enga zigrali, mena je že trbelo titi, zato ka name so te že peté vlejkle. Dja sem vsigdar najprva, pa name tau tašoga reda ne briga, če sem že stara, dja moram plesati. Gda sem mlada bila, te sem tū rada plesala, samo te sem ešče nej mogla tak titi, zato ka so ešče mlajši mali bili, potistim so se tadala včili, pa za volo tauga sem več brige mejla kak zdaj. Zdaj tū mam vnuke, dapa tisti majo mater pa očo, aj se brigajo zanjé.«

• *Gda ste ešče nej bili oženjeni, te ste zato meli čas plesati?*

»Te sem spoj dosta odla plesat. Namé je nej brigalo, če je Ciganj ali kakšni koli, samo aj dobro vej plesati.«

• *Če ste kakšnoga lejevoga dobili, kak ste te plesali?*

»Če je človek oprvin pleso z njim, te je nej znau, pa se je mogo mantrati, dočas je banda nej ejnjala. Dapa potistim sem že taše bola kraužila.«

• *Kama ste odli prvin plesat?*

»Vsakšo nedelo smo ta šli plesat, v tisto sausadno ves, gde je bal bijo. Te je ešče po sobotaj nej bilau balov, zato ka te smo ešče delali. Prejk po gauštja smo šli pejški, nam se je te nej štel, če bi ranč v Rusičko trbelo titi, samo aj leko plešemo. Tistoga reda je vsakši keden bijo bal nin tōj v krajini, nej kak zdaj,

gda samo disko djesta. Za tau sem dja že zato stara, pa tam ranč ne moreš tak plesati, kak bi trbelo.«

• *Vrejdnost je bilau tak dalač v bale oditi?*

»Vejš, ka je vrejdnost bilau, ešče tak tū, ka smo zazrankoma v tretjoj, štrtoj domau prišli, ranč nika smo nej spali, pa tak smo te šli delat. Te smo ešče mladi bili pa smo ladali, leko povejm, ka sem vejn ranč trōjdna nej bila.«

• *Sto so špilali v bali, kakšni muzikanti so bili?*

»Največkrat je Makoš banda špilala, dapa v Andovci so dostakrat Mlinarin Djuši igrali s fudami. Na Števanovo smo cejle Andovčane gorapoiskali, pa pozdravili, steri so se tak zvali. Djuši so igrali, mi smo pa tak plesali, ka se je vse kadilo. Tašoga reda je spoj veselo pa koražno bilau, plesali smo pa popejvali, gnesden že tašo tak

ki Margit pa Sejroga Irinka domau sprvajale. Čūdivam se, ka smo mele volau popejvati, gda smo delat pejški odle vsakši den iz Andovec v Rábafūzes v gauštjo, tau je več kak deset kilomej-

Djauski Margit
(Trájber Imréné)

trov bilau samo ta. Zazranka smo ta šli, tam smo v gauštja deset vōr delali, potistim smo pa šli domau. Pa itak smo nikdar nej bili trōjdni. Zdaj mladi več deset mejterov ne morejo titi

Tri padaškinje v šestdeseti lejtaj. Margit na srejdi

nega. Največkrat smo samo zazranka domau šli, gda so drugi že v k meši šli. Največkrat smo tri bile, Sejroga Irinka, Trnjaški Margit pa dja. Pa ovak, če nika nej bilau, te smo tū vsakši drugi den šli kaulak po vesi pa smo popejvali. Na ednom brgej smo se začnili, šli smo kaulak pa na drugi bregj smo nazajprišli. Tau je tak veselo bilau, tak naglas smo popejvali, ka so brgavdije vse štrmeli. Tašoga reda je cejla ves tau poslūšala.«

• *Ka ste popejvali?*

»Ka nam je napamet prišlo, največkrat kakšne stare naute. Dja sem se vsigdar najbola bojala vnoči, name sta vsigdar Trnjaš-

itak brezi pejnez smo tū veseli bili.«

• *Če ste tak dugo v bali bile, te ste lačne gratale, nej?*

»Nejsmo bile lačne ali smo se s tašim ranč nej spravlale. Dapa zato je bilau tašo, ka gda smo domau šle, smo grūške brale z drejvge pa smo tiste djele. Gda smo tašle, te smo si že drejvo vōzaglednile, ka lepe grūške visijo na njem, pa gda smo šle domau, te smo se gorasprajle. Edna stara baba je mejla tisto drejvo, tak bi nej mogla gora po tiste grūške, smo se smejale.«

• *Vzimi, gda velki snejg bijo, te ste kak šli v bal?*

»Te smo zato nej odle tak kak poleti, tašoga reda smo bola samo doma ali prejk v Števanovce šli.«

• *Gde ste se včili plesati?*

»Bila je edna prazna velka soba pa tam. Mladi, ka smo bili, gda smo zgutavili z delom, te smo tam vkūprišli, pa smo plesali. Če nikoga nej bilau, te pa z meklauv smo probali, tak smo se mi včili.«

• *Bijo je kakšni harmonikaš?*

»Nej, samo tak brezi vsega smo se včili, pa itak smo se navčili.«

• *V vaši družini sta oča ali mati tak rada plesala?*

»Obadva sta dobro vedla plesati. Mi mlajši, šest nas je bilau, pa vsakši spoj rad pleše.«

• *Če vi, Djauski gnauk vkūp-ridete na kakšnoj veselici, te se tam drugi leko podkovejo, gda vi plesati začnete.*

»Mi, kak čōjamo, ka začnejo igrati, mi včasim skaučimo, pa že demo plesat. Mi tau v krvej mamu.«

• *Ka najbola radi plešate?*

»Mena je vseedno, ka špilajo, gda fuda potegnejo, mena te že nodje dejo pa moram plesat titi. Če name niške ne prosi gora, te dja dem pa je dja gora prosim na ples.«

• *Vejm, ka prvin v Andovci ste ešče nas mlade dostakrat naganjali, naj demo plesat. Pa vejn, tak smo te mi tū začnili plesati, gda smo meli vaške dneve. Ovak mladi sami od sebe so prvin nej plesali. Bola smo samo tak tasejdlj.*

»Dja dostakrat gledam te mla-

de, kak leko tak sedijo, gda njim tam za vūji igrajo. Dja bi vse be-težna bila, če bi sejdati mogla.«

• *Ka bi bilau, če bi se gnauk tau zgaudio, ka bi vas nauga bolejla, pa bi nej mogli plesati, samo bi gledali, kak drugi plešejo?*

»Dja bi te raj ranč nej ušla, bola bi doma sejdlj. Zdaj ma noge tū bolijo, dapa plesati zato plešem. Tašoga reda se naši smejejo pa pravijo, ka zdaj te ne bolijo noge. Naša mama taša bila, tak so go noge bolele, ka ranč titi nej mogla pa itak gda je muziko čūla, je že plesala. Mi smo taši, tašoga reda nas nika ne boli. Istino, dostakrat je zdaj tak, ka gda s plesa domau dem, te se pa kumar vlečem.«

• *Vi plešete v folklorni skupini tō, ka je ustanovilo Društvo porabski penzionistov. Težko je vas bilau nanjé vzeti?*

»Nej, gda me je Klara Fodor zvala, dja sem včasim prajla, ka mo ušla. Pa te me je ešče nauga bolejla, gda smo začnili. Tau je zato malo ovak. V krčmej, gda plešeš, tam se ne šté, če se kaj zmejšaš, dapa v folklorni skupini je zato malo ovak, gda cejli narod tebe gleda. Tam skrb trbej meti, naj se ne zmejšaš. Dapa mena se spoj vidi tau pa rada plešem v tauj folklorni skupini.«

• *Trpetala so vam nodje, gda ste prvin meli nastop?*

»Pa vejš, ka smo malo trpetale na Verici, dapa dobro se je posrečilo, hvala baugi. Če mo večkrat šle, se bola vcujvzemamo pa več nemo mele treme, spoj pa če prvin ešče kaj malo gutnemo tū.«

• *Margit neni, gda koli se srečamo, vi ste vsigdar dobra vaule, vsigdar ste koražni, kak tau?*

»Dja sem taša, ka gda vō na vrata stauvim, dja brigo doma njam. Dja sem spoj rada med lidami, rada sem, če se s kakšnim spoznancom srečam. Dja, če vō v Varaš dem, te pau dneva ne morem domau priti, telko pripovejdam z lidami. Tau je mena veseldje, mena telko dojde, aj dobro volau dobim.«

Karči Holec

OTROŠKI

MOJE DELO V NARODNOSTNIH VRTCIH V PORABJU

Začeti nekaj, česar ne poznaš, zagotovo ni lahko. Takšni so bili tudi moji začetki nudenja strokovne pomoči otrokom v narodnostnih vrtcih v Porabju. Občutki pred začetkom dela v porabskih vrtcih so bili negotovi, saj nisem poznala tamkajšnjih ljudi, njihovih navad, običajev in načina življenja, predvsem pa so se mi porajala vprašanja, kako bom vzpostavila stik z otroki, vzgojiteljicami, kako bom otrokom približala slovensko besedo, ali me bodo razumeli ipd. Ker pa mi je delo z otroki v veliko veselje, se mi je zdelo to delo zanimivo in dovolj zahtevno za nadaljnji poklicni in osebnostni razvoj.

nekaj časa trajalo, da so me otroci spoznali in se navadili na mojo prisotnost, sem

Sanja Sinic

po nekaj obiskih začela čutiti, da me otroci pričakujejo in se me veselijo. Postajali so zaupljivejši in se v večini brez težav vključevali v dejavnosti, ki sem jih priprav-

Malčki so me kar hitro sprejeli

Po predstavitvenem obisku sem začela delo asistentke opravljati decembra lani. Obiskovala sem pet vrtcev in bila prisotna po en dan v tednu v vsakem vrtcu: v ponedeljek v Sakalovcih, v torek v Števanovcih, v sredo v Slovenski vesi, v četrtek na Gornjem Seniku in v petek v Monoštru. V vseh vrtcih sem bila zelo lepo sprejeta s strani otrok, pa tudi s strani strokovnih delavcev v vrtcu. Čeprav je na začetku

ljala. Ker v nobenem vrtcu otroci niso govorili slovenskega jezika oz. porabskega narečja v tolikšni meri, da bi se lahko sporazumevali in ker je za večino otrok bil to prvi stik s slovensko besedo, sem jih s slovenskim jezikom začela seznanjati ob vsakodnevnih rutinskih opravilih (prehranjevanje, nega, počitek, igra ipd.). V začetku sem dejavnosti za posamezni obisk načrtovala tako, kot da otroci vse razumejo, vendar sem nato dojela bistvo mojega poslanstva. Moja naloga je bila vsestran-

ska pomoč pri izvajanju narodnostnega programa predšolske vzgoje, pomoč pri izvajanju t. i. slovenskih vsebin v skupinah in v prvi vrsti uveljavljanje slovenščine kot jezika sporazumevanja v vrtcih. Tako sem otroke načrtno in sistematično seznanjala s slovenskim jezikom ter jim preko igre na nevsiljiv način ponujala slovensko besedo in jim tako širila besedni zaklad. Nove besede in besedne zveze so otroci spoznavali tudi preko pesmic, deklamacij, rajalnih iger, zgodb in drugih besednih iger ter jih tako imeli možnost večkrat slišati in tudi uporabljati. Še posebej radi so imeli pesmice, ki so bile povezane z gibi in igrami. Le-te so v veliki meri prispevale k temu, da so v otrocih vzbudile veselje do slovenskega jezika. Vsak moj obisk mi je zato vedno znova naložil nalogo in razmišljanje, kako in s čim motivirati otroke k sodelovanju ter dejavnosti pripraviti čim bolj razumljive in seveda zabavne. Učenje slovenskega jezika sem glede na specifično skupino spreminjala, razširjala in naloge oteževala glede na jezikovne zmožnosti otrok. Čeprav je podajanje učnih vsebin in učenje potekalo počasi, so otroci kljub temu usvojili veliko novih besed ter imeli možnost spoznavati in uporabljati slovenski jezik.

Pri delu so mi bile v veliko pomoč tudi tamkajšnje vzgojiteljice, ki so mi pomagale pri težavah z razumevanjem in pri komunikaciji. Z njimi sem dobro sodelovala - dobro sodelovanje in dobro delo pa na področju učenja prinaša dobre rezultate. Prav tako pa je komunikacija med menoj in vzgojiteljicami bila pozitiven

40 let otroške likovne ustvarjalnosti

KOTIČEK

Mladinska likovna kolonija v Vuzenici praznuje letos 40. obletnico delovanja.

Gyöngyi Bajzek

Ob tej priliki se je pripravil almanah tudi s prispevki porabskih avtorjev, ki so sodelovali na koloniji. V tej številki objavljamo prispevek sodelavke Zveze Slovencev na Madžarskem, Gyöngyi Bajzek, ki se je udeleževala kolonije najprej kot spremljevalka, kasneje pa kot organizatorica.

Pred 40 leti se je v Vuzenici porodila zamisel o organiziranju otroške likovne kolonije. Kasneje se je razširila na zamejske Slovence, ki živijo v drugih državah. Likovno kolonijo vsako leto prirejajo v drugi državi, v Sloveniji, Avstriji, Italiji in na Madžarskem v Porabju.

Tudi sama sem imela možnost se udeležiti kolonije kot spremljevalka v Italiji, dva-

krat pa kot organizatorica v Porabju.

V današnjem svetu je pomembno, da spodbujamo otroško ustvarjalnost. Ti tabori delujejo kot umetniške delavnice, kjer otroci ustvarjajo po predhodno določenem programu. Namen kolonij je, da slovenski otroci iz različnih držav v isti skupnosti razvijajo svoje spretnosti in postanejo bolj sproščeni, tako lahko svobodno in kreativno uresničujejo svoje cilje in ideje.

Taborjenje je odlična priložnost za pridobivanje novih izkušenj in krepitev ustvarjalnosti. Ob koncu kolonij so prirejene razstave otroških stvaritev, ki si jih lahko ogledajo tudi starši in prijatelji. Poleg tega ima pomembno vlogo tudi uporaba skupnega jezika. Otroci imajo možnost za bogatenje besednega zaklada in spletnje novih prijateljskih vezi. Razen tega pa v okviru taborov lahko spoznajo kulturne in zgodovinske znamenitosti ter naravne vrednote posameznih držav. Za porabske otroke pomenijo v taborih pridobljena znanja in spomini nepozabno doživetje. Svet se razvija in spreminja, stvari postanejo zastarele, ampak stvaritve, nastale v taborih, ustvarjajo vrednote, nova prijateljstva pa postanejo neminljiva.

vzorec za otroke, saj otroci sprejemajo jezik tistih, ki so jim bližji. Sodelovanje, druženje ter delo z otroki je bilo skozi vse leto prijetno in vsak najmanjši napredek posameznega otroka dokazuje, da je naše učenje bilo uspešno.

Vsak preživet dan v vrtcu je bil posebno doživetje in ponosna sem, da sem lahko kot vzgojiteljica iz Slovenije pomagala in še pomagam

vrtcem v Porabju pri ohranjanju slovenskega jezika kot maternega jezika.

Za konec bom povzela misli vzgojiteljice, ki je pred leti prav tako nudila strokovno pomoč v Porabju - »Vstavite še en kamenček v mozaik, ki se mu pravi: ohranite slovenski jezik kot materni jezik«.

MLAŠEČI

KAUT

6.55 KULTURA, ODMEVI, 7.45 OTROŠKI PROGRAM, 10.25 BISEROGA, 10.40 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 10.50 ZREBE IN JAZ, 11.05 ENAJSTA ŠOLA, 11.35 TO BO MOJ POKLIC: STAVBNI STEKLAR IN STEKLOPIHALEC, IZBR. SER., 12.25 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 DAULAGIRI, DOK. ODD., 14.05 KNJIGA MENE BRIGA, 14.25 SLOVENSKI UTRINKI, ODDAJA MADŽARSKA TV, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 PRIHAJA NODI, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE, 16.25 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 POSEBNA PONUDBA, 17.40 GLEDAMO NAPREJ, 17.50 DUHOVNI UTRIP, 18.05 ODPRAVA ZELENEGA ZMAJA: ODHOD, MLAD. NAN., 18.35 LARINA ZVEZDICA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, EUTRINKI, GLEDAMO NAPREJ, 19.55 PETA HIŠA NA LEVI: NOVO ŽIVLJENJE, DRUŽ. NAN., 20.30 V DOBRI DRUŽBI PO SLOVENSKO, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 POLNOČNI KLUB: LOČITEV S TUCJEM, 0.15 DUHOVNI UTRIP, 0.30 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 27.08.1992, 1.00 DNEVNIK, 1.30 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.55 INFOKANAL

PETEK, 27.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.30 TEDENSKI IZBOR, 15.05 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 16.30 UMETNI RAJ: BRANKO ĐURIĆ - ĐURO, 16.55 MINUTE ZA ..., 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 ISTRA SKOZI ČAS: DVAJSETO STOLETJE, DOK. ODD., 18.35 ZLATA ŠESTDESETA - NOSTALGIJA Z OPTIMISTI IN IVOM UMEKOM, 20.00 VRNITEV SVETOPISEMSKIH NADLOG, NEMŠ. DOK. SER., 20.50 JUHICA ZA DUŠO, AM. FILM, 22.30 STOJNICA, KAN. FILM, 0.05 KDO POBJIJA KIFELJCE?, ANG. NAD., 1.00 INFOKANAL

***

SOBOTA, 28.08.2010, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.40 POLNOČNI KLUB: LOČITEV S TUCJEM, PON., 12.00 VALOVANJA USOD - POSOČJE, DOK. ODD., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 14.00 PLAYTIME, FRANC. FILM, 15.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.10 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 SOBOTNO POPOLDNE, 18.40 PRIHAJA NODI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, GLEDAMO NAPREJ, 20.05 TRINAJST DNI, AM. FILM, 22.25 PRVI IN DRUGI, 22.45 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.20 LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA, 0.25 ARSENE LUPIN, FRANC. FILM, 2.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 28.08.1992, 3.00 DNEVNIK, 3.20 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 3.45 INFOKANAL

SOBOTA, 28.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.40 SKOZI ČAS, 8.50 TEDENSKI IZBOR, 12.40 SP V AEROBNI GIMNASTIKI: MOŠKI POSAMEZNO IN MEŠANI PARI, 13.15 VRHUNCI SVETOVNEGA PRVENSTVA V NOGOMETU: URUGVAJ - NEMČIJA, POSNETEK TEKME ZA TRETJE MESTO IZ PORT ELIZABETHA, 15.00 SP V KOŠARKI (M), SLOVENIJA - TUNIZIJA, 17.50 SP V KOŠARKI (M), ZDA - HRVAŠKA, 20.00 NOGOMET, TEKMA PRVE LIGE: LUKA KOPER - MARIBOR, 22.15 ALPE-DONAVA-JADRAN: KORNAIT, KAMNITI RAJ, 22.40 COLDPLAY - LIVE AT BBC, POSNETEK KONCERTA, 23.30 SOBOTNO POPOLDNE, 1.40 INFOKANAL

***

NEDELJA, 29.08.2010, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 10.45 OZARE, PON., 10.50 PRIMORSKA ZNAMENJA: ZVONIKI IN ZVONICE PRIMORSKIH CERKVA - KRAŠKE ZVONICE, 12.00 LJUDEJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 V DOBRI DRUŽBI PO SLOVENSKO, 14.30 S POTI PO PATAGONIJI, DOK. ODD., 15.10 PRVI IN DRUGI, 15.35 KEKČEVE UKANE, IVO. FILM, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 MOJA MEJA, DOK. FILM, 18.05 M.DEDAKOVIČ: SOLARČEK, IGR. FILM, 18.25 TONI IN BONI, RIS., 18.30 MUSTI, RIS., 18.35 CARLI IN LOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, GLEDAMO NAPREJ, 20.05 KANDIDATKA IN ŠOFER, TV FILM, 21.35 ŽREBANJE LOTA, 21.45 VEČERNI GOST: DR. BORUT TELBAN, NAŠ ČLOVEK NA PAPIU-NOVI Gvineji, 22.50 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.20 SKRIVNA AFERA, AM. FILM, 0.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 29.08.1992, 1.15 DNEVNIK, 1.35 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.05 INFOKANAL

NEDELJA, 29.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 7.50 SKOZI ČAS, 8.00 TEDENSKI IZBOR, 9.50 FESTIVAL OKTETOV KRANJ 2010 - POD OKNOM, 10.35 NA OBISKU, 11.05 KLAPA OLSENA MLAJŠEGA IN ZAKLAD V RUĐNIKU, NORV. FILM, 13.10 DAULAGIRI, DOK. ODD., 14.00 SP AEROBNI GIMNASTIKI: ŽENSKO POSAMEZNO IN TROJICE, 15.00 SP V KOŠARKI (M), SLOVENIJA - ZDA, 17.35 VRHUNCI SP V NOGOMETU, FINALNA TEKMA: NIZOZEMSKA - ŠPANJA, 19.20 HOKEJ NA LEDU: POSLOVILNA TEKMA TOMAZA VNUKA, 19.50 SP V KOŠARKI (M), TURČIJA - RUSIJA, 21.50 ZAKONI PRIVLAČNOSTI, ANG. FILM, 23.20 RIM, ANG.-AM. NAD., 0.15 VEČERJA PRI ROGERJU, ANG. FILM, 1.20 INFOKANAL

***

PONEDELJEK, 30.08.2010, I. SPORED TVS

6.30 UTRIP, ZRCALO TEDNA, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 NA KRILIH PUSTOLOVŠČINE, FRANC. NAN., 11.30 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 12.00 LJUDEJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NAŠI VRTOVI: KARLINA TREINEN, DOK. SER., 13.40 POLNOČNI KLUB: LOČITEV S TUCJEM, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.40 PIKA NOGAVIČKA, RIS., 16.05 MALA KRALJIČNA: HOČEM DUDKO!, RIS., 16.15 TIGER SEVERIN IN DIHUR, RIS., 16.20 POZABljENE KNJIGE NAŠIH BABIC, 16.35 MOZART: POTOVANJA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA,

SPORT, VREME, 17.20 GLEDAMO NAPREJ, 17.30 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 KLOVN KIRI, RIS., 18.45 PUJSA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.50 GLEDAMO NAPREJ, 19.55 TARČA, 21.10 STARŠI V MANJŠINI, ANG. NAD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 PODOBA PODOBE: ARHEOLOŠKA DEDIŠČINA, 23.35 GLASBENI VEČER, 1.15 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 30.08.1992, 1.40 DNEVNIK, 2.10 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.40 INFOKANAL

PONEDELJEK, 30.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.30 TEDENSKI IZBOR, 12.45 ALPE-DONAVA-JADRAN, 13.15 POSEBNA PONUDBA, 13.35 OSMI DAN, 14.10 PRVI IN DRUGI, 14.30 TO BO MOJ POKLIC, 15.00 SP V KOŠARKI (M), SLOVENIJA - HRVAŠKA, 17.35 MEDNARODNI ATLETSKI MITING, 17.50 GORSKA HITROSTNA DIRKA, 18.00 CRANFORD, ANG. NAD., 18.55 ROŽNATI PANTER: V GOZDU, RIS., 19.00 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 19.55 SP V KOŠARKI (M), ZDA - BRAZILIJA, 21.50 MOJA MALA VAS, ČEŠK. FILM, 23.30 KNJIGA MENE BRIGA - 23.50 PRAVA IZBIRA, ANG. FILM, 1.35 INFOKANAL

***

TOREK, 31.08.2010, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.25 PODOBA PODOBE: ARHEOLOŠKA DEDIŠČINA, 11.50 VEČERNI GOST: DR. BORUT TELBAN, NAŠ ČLOVEK NA PAPIU-NOVI Gvineji, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DUHOVNI UTRIP, 13.45 PRIMORSKA ZNAMENJA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 IZGANJALCI VESOLJCEV, RIS., 16.05 SEJALCI BESED, OTR. NAN., 16.30 POTPLATOPIS, MORNAR NA KOLESU, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 GLEDAMO NAPREJ, 17.30 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, DOK. SER., 18.00 NAŠI VRTOVI: BOTANIČNI VRT V LJUBLJANI, DOK. SER., 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 BACEK JON, RIS., 18.45 POKUKAJMO NA ZEMLJO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, GLEDAMO NAPREJ, 19.55 VRTIČKARJI, TV NAD., 21.00 DOKUMENTARNA ODDAJA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 IZGNANI IZ HOLLYWOODA, AM. DOK. ODD., 0.05 PRAVA IDEJA!, 0.40 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, PON., 1.10 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 31.08.1992, 1.30 DNEVNIK, 2.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.30 INFOKANAL

TOREK, 31.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 15.00 TEDENSKI IZBOR, 19.55 SP V KOŠARKI (M), GRČIJA - TURČIJA, 21.50 EVROVIZIJSKI MLADI GLASBENIKI 2010, POSNETEK ZAKLJUČNEGA VEČERA Z DUNAJA, 23.35 TSOTSI, ANG.-JUŽNOAFRIŠKI FILM, 1.05 REVOLUCIJA IN STRAST, AM. FILM, 3.20 INFOKANAL

***

SREDA, 01.09.2010, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 PÓTPLATOPIS, 11.25 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, DOK. SER., 12.00 DOKUMENTARNA ODDAJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 TARČA, 14.25 ALPE-DONAVA-JADRAN, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MAKS IN RUB, RIS., 16.00 MEDVEDEK, RIS., 16.10 POD KLOBUKOM, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 GLEDAMO NAPREJ, 17.30 TURBULENCA, IZBR. ODD., 18.25 BOJAN, RIS., 18.35 VRTNI PALČEK PRIMOŽ, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, GLEDAMO NAPREJ, 20.05 SREDINA FILMSKA USPEŠNICA: BRALEC, AM. FILM, 22.05 ŽREBANJE LOTA, 22.20 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.30 BREZ REZA, 1.20 TURBULENCA, 2.10 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 01.09.1992, 2.35 DNEVNIK, 3.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 3.30 INFOKANAL

SREDA, 01.09.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.20 TEDENSKI IZBOR, 15.50 SLOVENCJI PO SVETU, 16.20 ČRNO BELI ČASI, 16.35 MOSTOVI - HIDAK, 17.10 PALOOKAVILLE, AM. FILM, 18.45 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 19.25 Z DAMJANOM, 20.00 SP V KOŠARKI (M), SLOVENIJA - BRAZILIJA, 22.35 SP V KOŠARKI (M): LITVA - FRANCIJA, 0.00 SLOVENSKA JAZZ SCENA: JAZZ KAMP KRANJ 2009: OTVORITVENI KONCERT MENTORJEV, 0.50 INFOKANAL

***

ČETRTEK, 02.09.2010, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 PETA HIŠA NA LEVI, 13.45 VRTIČKARJI, TV NAD., 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 VIPO - PUSTOLOVŠČINE LETEČEGA PSA, RIS., 15.55 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 16.10 SKOK, OBRAT, ZDRS, DOK. FILM, 16.25 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 GLEDAMO NAPREJ, 17.30 SINJE NEBO, NORV. NAN., 18.15 BRIŠI PIŠI - NA ZDRAVJE, RIS., 18.25 ODPETI PESNIKI - OTON ŽUPANČIČ: SONČNICA NA RAMI, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.45 KATKINA ŠOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, GLEDAMO NAPREJ, 19.55 POGLEDI SLOVENIJE, 21.25 NA LEPŠE, 21.50 MINUTE ZA JEZIK, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 OPUS, 23.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 02.09.1992, 0.05 DNEVNIK, 0.35 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.00 INFOKANAL

ČETRTEK, 02.09.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.50 BREZ REZA, 13.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 02.09.1992, 14.05 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 15.30 EVROPSKI MAGAZIN, 16.00 POMAGAJMO SI, 16.30 MOSTOVI - HIDAK, 17.00 TO BO MOJ POKLIC, 17.30 SP V KOŠARKI (M), SLOVENIJA - IRAN, 20.25 SP V KOŠARKI (M), BRAZILIJA - HRVAŠKA, 22.20 SAMOTARI, SLOV.-ČEŠKI FILM, 0.00 NEODPUŠČENO, ANG. NAD., 0.50 KOMISAR IN MORJE, NEMŠ. NAD., 2.25 INFOKANAL

Lendava: počastitev 20. avgusta, dneva svetega Štefana

ČAS ZA RAZUMEVANJE, SOŽITJE IN MEDSEBOJNO SPOŠTOVANJE

Dan madžarske državnosti, 20. avgust, dan svetega Štefana, so v Lendavi počastili s kulturnimi dogodki, slovesnostjo ob spomeniku sv. Štefanu, sveto mašo, odprtjem izjemne razstave likovnih del Francoise Gilot in nastopi blizu 800 mladih iz 31 držav, ki so se s pesmijo in glasbo predstavili na različnih prizoriščih v mestu. Na osrednji slovesnosti ob spomeniku svetemu Štefanu so se spomnili na delo prvega madžarskega kralja, utemeljitelja madžarske

Razstavo likovnih del pod naslovom *Prostor in časovnost: potopovanje v neznano in ustvarjalno pot Francoise Gilot je na odlično obiskani otvoritvi predstavila kustosinja Borbála Kálmán iz budimpeštanske galerije Várfok. Razstavo je odprla ministrica Majda Širca – stoji ob Francu Geriču, zaslužnem za izjemno kulturni dogodek v Lendavi.*

države, ki si je prizadeval za vključitev Madžarske v srednjeevropski prostor, kot je povedal slavnostni govornik, predsednik prekmurskih Madžarov József Kocon in poudaril: »Priklanjamo se spomenu izjemnega vladarja, pravičnega kralja, utemeljitelja krščanskega nauka. Svoj narod je spodbujal k razumevanju, medsebojnemu spoštovanju, ljubezni do bližnjega, spodbujal sožitje in mir.«

Med gosti na slovesnosti je bil tudi madžarski veleposlanik v Sloveniji István Szentiványi, med predstavniki katoliške cerkve pa škofa dr. Peter Štumpf in dr. András Veres, ki je po proslavi maševal skupaj z domačimi in gostujočimi duhovniki v cerkvi svete Katarine. Ali sta se škofa pogovarjala tudi o slovenskem bogoslužju v Porabju in madžarskem v Prekmurju, bomo za naslednjo številko našega časnika vprašali murskosoboškega škofa dr. Petra Štumpfa.

V razstavnih prostorih Galerije - Muzeja so, tudi posvečeno prazniku in kralju, sv. Štefanu, odprli razstavo del Francoise Gilot, izjemne likovne umetnice, ki zdaj, stara 89 let, živi in ustvarja v Združenih državah Amerike. Umetnica, znana tudi po desetletje trajajočem razmerju s Pablom Picassom, je imela prvo samostojno razstavo leta 1943 v Parizu, potem pa domala v vseh svetovnih galerijah. V odličnem katalogu in obiskovalcem v Lendavi je umetnico in nje-no delo predstavila Borbála Kálmán, umetnostna zgodovinarica in kustosinja budimpeštanske galerije Várfok. »V njeni umetnosti se nekatere teme nemehno vračajo, tako si lahko tudi ob ogledu razstave ustvarimo zanimivo in relevantno sliko o kasnejših desetletjih njene ustvarjalnosti,« je povedala kustosinja iz Budimpešte. Slikarkino knjigo *Življenje s Picassom* je omenila tudi ministrica za kulturo Majda Širca, ki je razstavo odprla in ob tem poudarila, da gre za izjemen kulturni dogodek ne samo v Lendavi, marveč v Sloveniji nasploh. Čeprav umetnostna zgodovinarica, ki iz reprodukcij pozna tudi dela Francoise Gilot, »sem jih zdaj prvič v živo občudovala, in kakako naj bi se odpovedala povabilu v Lendavo,« je povedala slovenska ministrica za kulturo.

Ernest Ružič

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:

H-9970 Monošter,

Gárdonyi G. ul. 1.;

tel.: 94/380-767;

e-mail: porabje@mail.datanet.hu

ISSN 1218-7062

Tisk:

TISKARNA KLAR d.o.o.

Lendavska 1; 9000 Murska Sobota;

Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15
1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: OTPVHUHB